

Czytania: Dz 10,34a-37-43; Ps 118,1-2.16-17.22-23; Kol 3,1-4; SEKWENCJA; Aklamacja 1 Kor 5,7b-8a; Ewangelia J 20,1-9

W pierwszym czytaniu św. Piotr przypomina wszystkim kim był Jezus. Najpierw przypomina o tym, co wszyscy widzieli, że był napełniony Duchem Bożym i Bożą mocą i żył On pośród zwykłych ludzi, dobrze czyniąc i uzdrawiając, którzy byli pod władzą diabła, którzy byli w takiej niemocy, że tylko Bóg mógł ich z niej wyzwolić. On został zabity, ale po trzech dniach przywrócony do życia, a apostołowie dają teraz o Nim świadectwo. Opowiadają, że byli z Nim po jego zmartwychwstaniu i On dalej ich nauczał. Oni teraz dają świadectwo, że Chrystus żyje i jako prawdziwy Bóg jest sędzią żywych i umarłych a „każdy, kto w Niego wierzy, przez Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów”, aby w życiu i po śmierci należeć do Boga.

Ewangelia przypomina nam, że tylko z perspektywy zmartwychwstania można w pełni zrozumieć nauczanie Jezusa. A pusty grób i porzucone płótna nie są symbolem porażki i pustki, jakby coś nagle wyparowało, ale są symbolem nadziei na nowy początek, przemieniony Bożym przebaczeniem i Bożą łaską.

Prośmy Boga abyśmy potrafili na nowo uwierzyć, że Chrystus cały czas żyje, żyje w Kościele i przez sakramenty dalej udziela nam przebaczenia i odpuszcza grzechu i karmi nas swoim słowem.

o. Wiesław Jonczyk SJ